

Asia: VN/25987/2023

Sosiaali- ja terveysministeriön lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi tartuntatautilaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi tartuntatautilaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi

Kunta- ja hyvinvointialueityönantajat KT kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa. KT kannattaa tartuntatautilainsäädännön kehittämistä siten, että se mahdollistaa viranomaisten, kuntien ja hyvinvointialueiden joustavan toiminnan tartuntatautien tehokkaassa torjunnassa.

Pääasialliset vaikutukset

Taloudelliset vaikutukset

Taloudellisia vaikutuksia on arvioitu erikseen kansatalouden näkökulmasta. Tässä arvioinnissa on huomioitu taloudelliset vaikutukset yritysten toimintaan esimerkiksi erilaisten rajoitusten kautta. Lisäksi arvioinnissa sivutaan tilannetta, jossa työnantajalla on velvollisuus tukea hyvinvointialueita rokotusten järjestämisessä esimerkiksi oman työterveyshuoltonsa kautta (uusi sääntely koskien esitysluonnoksen 44 §:ää). Tältä osin kuitenkin todetaan, että taloudellisia vaikutuksia ei voida arvioida epidemiologisen tilanteen alueellisen vaihtelevuuden vuoksi.

Vaikutustenarvioinnista puuttuu täysin arvio siitä, minkälaisia taloudellisia tai muunlaisia vaikutuksia esityksellä on työnantajille. KT pitää tärkeänä, että vaikutukset arvioidaan työnantajien

näkökulmasta erikseen. KT korostaa, että sekä kunnat että hyvinvointialueet ovat myös työnantajia, joiden palveluksessa olevaan henkilöstöön tartuntatautilain sääntely kohdistuu merkittäväällä tavalla.

1 luku Yleiset säännökset

2 § Soveltamisala

KT kannattaa soveltamisalaa koskevaan pykälään ehdotettavia muutoksia.

3 § Määritelmät

KT kannattaa laissa käytettävien käsitteiden määritelmiä koskevaan pykälään ehdotettavia muutoksia.

Esityksessä on kauttaaltaan epäselvää ja tulkinnanvaraista, mitä kulloinkin tarkoitetaan palveluntuottajalla ja palveluntarjoajalla. KT katsoo, että tämä tulisi tarkentaa tai määritellä laissa.

2 luku Torjuntatyön järjestäminen ja viranomaiset

6 § Valtakunnallinen torjuntatyö

KT kannattaa ehdotettuja STM:n ja THL:n vastuita ja velvollisuuksia koskevia selventäviä muutoksia.

12 § Eräiden valtion viranomaisten osallistuminen tartuntatautien torjuntatyöhön

Kyseessä on uusi pykälä, jossa säädettäisiin, että poikkeuksellisissa epidemioissa, pandemioissa tai muissa tartuntatauteihin liittyvissä vakavissa terveydenhuollon häiriötilanteissa Liikenne- ja viestintävirasto, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Rajavartiolaitos, Tulli ja Poliisi osallistuvat tartuntatautien torjuntaan niille säädetyn toimivallan rajoissa yhteistyössä Lupa- ja valvontaviraston, hyvinvointialueiden, HUS-yhtymän ja kuntien kanssa. KT kannattaa esitettyä muutosta.

3 luku Tartunnan saaneiden ja tartunnan perustellusti epäiltyjen tunnistaminen ja tartunnan jäljitys

14 § Kohdennettu terveystarkastus

Pykälä vastaa osittain voimassa olevan lain 15 §:ää. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavan siten, että muun tutkimuksen tekemisen edellytyksenä ei olisi enää se, että tutkimuksesta ei aiheudu merkittävää haittaa. Lain perusteluissa ei kuitenkaan tästä muutoksesta ole lausuttu mitään.

Ehdotetun pykälän 3 momentin mukaan työaika, jonka työntekijä käyttää osallistuakseen 1 momentissa tarkoitettuun kohdennettuun terveystarkastukseen, luetaan työssäoloajaksi, jos terveystarkastukseen osallistuminen ei työajan ulkopuolella ole vaikeudetta mahdollista. Momenttia tulee täsmentää niin, että epäselväksi ei jää milloin tarkastukseen osallistuminen on työaikaa ja milloin ei. Myös terminologia jää momentissa epäselväksi ja tulkinnanvaraiseksi. Lakiesitys ei ota kantaa siihen luetaanko myös tarkastukseen matkustamiseen kulunut aika työssäoloajaksi. KT:n kantana on, että kohdennettuun terveystarkastukseen tulisi momentissa mainituissa tilanteissa voida osallistua työvuoron aikana, mutta tarkastukseen osallistuminen ja sen edellyttämä matka-aika eivät olisi työaikaa eikä niitä luettaisi työssäoloajaksi, vaan tarkastukseen osallistuvalla järjestettäisiin vapautus työstä tarkastuksen edellyttämäksi ajaksi.

22 § Ilmoitus tartunnalle altistumisesta

Ehdotetussa 22 § säädettäisiin ilmoituksesta tartunnalle altistumisesta. Lakiesityksen perusteluiden mukaan hoitavalla lääkäriellä olisi oikeus ilmoittaa yleisvaarallisen tai valvottavan tartuntataudin saaneesta potilaasta hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän tartuntatautiyksikölle ja tartuntataudeista vastaavalle lääkärielle, jos potilas itse kieltäytyisi ilmoittamasta asiaa tartunnan vaarassa olevalle henkilölle. Lakipykälän mukaan lääkäriellä olisi velvollisuus ilmoittaa, ei vain oikeus. Lisäksi lakipykälän mukaan ilmoitusvelvollisuus olisi riippumatta siitä aikooko potilas itse asiasta ilmoittaa vai ei. KT katsoo, että lain perusteluita pitäisi muuttaa siten, että perustelut eivät olisi ristiriidassa lakipykälän kanssa.

5 luku, Rokotukset

44 § Kansallinen rokotusohjelma ja vaarallisten tai harvinaisten tartuntatautien torjuntaan tarvittavat rokotteet

Lakiesityksessä ehdotetaan työnantajille uusi velvoite tehdä yhteistyötä hyvinvointialueen kanssa tilanteessa, jossa kansallisen rokotusohjelman rokotteita käytettäisiin sellaisten epidemioiden

leviämisen ehkäisemiseen, jossa riski tartunnan saamiseen tai sille altistumiseen olisi ensisijaisesti työpaikan epidemiatilanteesta johtuva. KT pitää erittäin tärkeänä epidemioiden leviämisen laajamittaista ehkäisemistä ja yhteistyötä tässä. KT:n näkemyksen mukaan esitysluonnoksessa olisi kuitenkin syytä tarkentaa, mitä konkreettisesti tarkoitetaan sillä, että tartunnan saaminen tai sille altistuminen on ensisijaisesti työpaikan epidemiatilanteesta johtuva. Tämä etenkin sen vuoksi, että tällä voi olla myös kustannusvaikutuksia jäljempänä kuvatuin tavoin. Lakiesityksessä todetaan edelleen, että hyvinvointialue olisi tällöinkin ensisijaisessa vastuussa rokotusten järjestämisessä, mutta työnantajalla olisi velvollisuus tukea hyvinvointialueita tässä työssä esimerkiksi oman työterveyshuoltonsa avulla siten, että työterveyshuollon henkilökunta osallistuisi rokotusten toimeenpanoon. Lakiesityksessä todetaan myös, että työnantajan tulisi kaikin mahdollisin tavoin helpottaa rokotusten toimeenpanoa ja osallistua rokotusten toimeenpanon kustannuksiin. KT korostaa, että työterveyshuollon toiminta perustuu työterveyshuoltolakiin (1383/2001). Työterveyshuoltolain 6 §:n mukaan työnantajan ja työterveyshuollon palvelujen tuottajan tulee tehdä työterveyshuollon järjestämisestä kirjallinen sopimus, josta ilmenee työterveyshuollon yleiset järjestelyt sekä palvelujen sisältö ja laajuus. KT:n näkemyksen mukaan työterveyshuoltolain peruseriaatteita ei ole esitysluonnoksessa tältä osin huomioitu ja tätä tulisi esityksessä tarkentaa etenkin, kun on kyse kansallisen rokotusohjelman rokotteista.

45 § Sosiaali- ja terveysministeriön asetus rokottamisesta yksittäisessä epidemiassa ja 46 § Rokottaminen vakavassa terveydenhuollon häiriötilanteessa tai pandemiassa

KT pitää tärkeänä, että myös rokottamisesta aiheutuvat kustannukset korvattaisiin hyvinvointialueille täysimääräisesti.

49 § Rokotukset korkeakouluopiskelijoiden opiskeluterveydenhuollossa

KT pitää hyvänä, että ehdotuksessa selvennetään opiskeluterveydenhuollon vastuusta korkeakouluopiskelijoiden rokottamisessa.

52 § Rokotussuoja asiakkaiden ja potilaiden suojaamiseksi

Voimassa olevan lain 48 §:ää (työntekijän ja opiskelijan rokotussuoja potilaiden suojaamiseksi) on tarkoitus muuttaa.

Lakiesityksen mukaan rokotussuojaa edellytettäisiin tartuntatautien vakaville seuraamuksille alttiiden sosiaali- ja terveydenhuollon asiakkaiden ja potilaiden lähikontaktissa tapahtuvissa tehtävissä toimivalta, eikä suojaedellytystä olisi enää rajattu sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköiden asiakas- ja potilastiloissa toimimiseen. Voimassa olevasta laista poiketen

tartuntatautisuoja tulisi siis olla myös kotihoidossa, kotisairaanhoidossa ja kotisairaalassa toimivalla. KT pitää muutosta kannatettavana. Lähikontaktia ei kuitenkaan ole laissa määritelty, joka voi aiheuttaa hankaluuksia lain yhdenmukaisen tulkinnan osalta. Lain perusteluissa lähikontaktia määritellään ”lähietäisyydellä toimiva”. Lakiesityksen mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin niistä tehtävistä, joissa edellytettäisiin rokotuksen tai sairastetun taudin antamaa suojaa tuhkarokkoa, vesirokkoa ja hinkuyskää vastaan sekä niistä asiakas- tai potilasryhmistä, joiden kanssa lähikontaktissa tapahtuvissa tehtävissä suojaa edellytettäisiin. Tämä voisi osaltaan yhdenmukaistaa lain tulkintaa. KT pitää asetuksen antamista kannatettavana.

Rokotteen tai sairastetun taudin suoja pitäisi olla tuhkarokkoa ja vesirokkoa vastaan. Hinkuyskän osalta edellytettäisiin toistuvia säännöllisiä rokotuksia. Lain perusteluissa todetaan, että ilman tuhkarokon, vesirokon ja hinkuyskän antamaa suojaa laissa tarkoitetuissa tehtävissä ei voisi toimia. KT katsoo, että myös lakipykälästä tulee selvästi käydä ilmi, jos tehtävissä ei ilman vaadittua suojaa voi toimia. Tämän lisäksi laista tulee käydä selkeästi ilmi se, minkälaisiin työoikeudellisiin toimiin työnantaja voi ryhtyä siinä tilanteessa, jossa työntekijällä ei ole vaadittua suojaa eikä hän suostu rokotetta ottamaan. KT katsoo, että tällaisessa tilanteessa, jossa työntekijällä ei ole vaadittua terveydellistä edellytystä toimia kyseisessä tehtävässä, tulisi työnantajalla olla mahdollisuus yksipuolisella päätöksellä siirtää työntekijän sellaisiin työtehtäviin, joissa suojaa ei edellytetä ja viime kädessä jopa irtisanoa työntekijä työntekoaedellytysten puuttumisen vuoksi.

Lakiesityksen mukaan suojaa influenssaa vastaan ei olisi enää tarpeellista olla. KT katsoo muutoksen olevan nykytilaan nähden selventävä ja siten kannatettava. Lakiesityksen mukaan palveluntuottajan tai sille palveluja tarjoavan tahon tulee tarjota 1 momentissa tarkoitetuissa tehtävissä toimiville työntekijöilleen influenssarokotteita sekä muita rokotteita sellaisia tartuntatauteja vastaan, joiden voidaan taudin leviämismekanismien ja taudinaiheuttamiskyvyn perusteella arvioida aiheuttavan erityisen sairastumisvaaran asiakkaille tai potilaille. KT kannattaa esitystä. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin 2 momentissa tarkoitetuista rokotteista, joita palveluntuottajan tulee tarjota työntekijöilleen. KT kannattaa esitystä, mutta toteaa, että kirjausta tulisi täsmentää siten, että asetuksella säädettäisiin myös niistä rokotteista, joita palveluja tarjoavan tahon tulee tarjota työntekijöilleen.

Lakiesityksen mukaan sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen palveluntuottajalla tai sille palveluja tarjoavalla on velvoite varmistaa, että laissa tarkoitettuja tehtäviä tekeville henkilöillä on lain edellyttämä suoja kunnossa. KT pitää kannatettavana, että myös pelastustoimen tehtävät on tuotu lain tasolla esiin.

KT huomauttaa, että yksityisyyden suojasta työelämässä annettu laki (työelämän tietosuojalaki) huomioon ottaen, oikeus käsitellä henkilöstön terveystietoja on vain tietyillä työnantajan erikseen nimeämällä henkilöillä tai määritellyissä tehtävissä. Lakiesityksen 3 ja 4 momentin sanamuodosta voi kuitenkin saada sen käsityksen, että esimerkiksi vuokratyö- tai ostopalvelutilanteissa palveluntuottajalla (esim. hyvinvointialue) olisi oikeus käsitellä ja säilyttää myös vuokratyö- tai ostopalvelun kautta saadun henkilöstön terveystietoja. KT näkemyksen mukaan työelämän

tietosuojalaki ei mahdollista 3 ja 4 momenteissa tarkoitettua tietojenkäsittelyä, koska hyvinvointialue (paleluntuottaja) ei ole vuokratyöntekijöiden työnantaja.

Lakiesityksen mukaan rokotussuojatietoja voisi säilyttää enintään siihen asti, kun työntekijä työskentelee suojaa edellyttävissä tehtävissä tai kun palvelussuhde päättyy. KT katsoo kirjauksen työnantajan näkökulmasta ongelmalliseksi. Työntekijän työtehtävät voivat muuttua palvelussuhteen aikana ja tiedon hävittäminen johtaisi tarpeettomasti tietojen uudelleen tiedustelemiseen työntekijältä, mikä aiheuttaisi turhaa hallinnollista taakkaa. Lisäksi työnantaja voisi vielä palvelussuhteen päättymisen jälkeen tarvita tietoa esimerkiksi erilaisissa valvonta- tai potilasvahinkoasioissa.

KT:n näkemyksen mukaan tietosuojaa tulee lain perusteluissa selventää myös siltä osin, minkälaisia tietoja työnantaja voi kirjata henkilöstötietojärjestelmään. Tällä hetkellä on epäselvää, onko pelkkä soveltuvuuskirjaus katsottava terveystiedoksi vai ei. Epäselvyyttä on sen osalta, voiko työnantajan henkilöstötietojärjestelmään kirjata henkilön soveltuvuuden voimassa olevan lainsäädännön 48 ja 55 § mukaisiin tehtäviin. KT on jättänyt v. 2024 rokotusten (ja myös tuberkuloosin) osalta lausuntopyyntönsä tietosuojavaltuutetulle soveltuvuuskirjauksista. Tietosuojavaltuutettu ei ole vielä antanut asiassa lausuntoaan.

53 § Rokotus työterveyshuollossa sekä sosiaali- ja terveydenhuollon toiminta- ja palveluyksikössä

Rokotusten toimeenpanon edistämiseksi lakiesityksessä esitetään työterveyshuollon ja yksityisen terveydenhuollon nykyistä laajemmasta oikeudesta osallistua rokotusten toimeenpanoon tilanteissa, joissa se olisi tarpeen rokotusten tehokkaan toteutumisen ja riittävän henkilöstöresurssin varmistamiseksi. Lakiesityksen mukaan valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää työterveyshuollon ja yksityisen terveydenhuollon mahdollisuudesta osallistua tartuntatautilaissa tarkoitettujen rokotusten toimeenpanoon tilanteissa, joissa se on tarpeen rokotusten tehokkaan toteutumisen ja riittävän henkilöstöresurssin varmistamiseksi. Esityksellä mahdollistettaisiin tämä sellaisessa poikkeuksellisessa tilanteessa (esimerkiksi pandemia), kun hyvinvointialueen omat henkilöstöresurssit eivät riittäisi rokotusten tehokkaaseen toteuttamiseen. KT pitää tätä kannatettavana. KT kannattaa myös ehdotusta siitä, että asetuksella voisi säätää kohtuullisiin kustannuksiin sidotusta maksukatosta, jota sovellettaisiin yksityisen terveydenhuollon toimintaan niiden osallistuessa näiden rokotusten toimeenpanoon.

Lakiesityksen 2 momentin mukaan valtioneuvosto voisi velvoittaa julkisen terveydenhuollon sosiaali- ja terveydenhuollon toiminta- ja palveluyksiköt järjestämään rokotukset potilailleen ja asiakkailleen sekä näitä hoitavalle tai huoltavalle henkilökunnalle silloin kun 46 tai 47 §:n mukaisten rokotusten toimeenpano on kiireellinen. Lakiesityksestä jää kuitenkin epäselväksi kohdistuuko järjestämisvelvollisuus myös sellaiseen työpaikalla työskentelevään henkilöstöön, joka ei ole kyseisen julkisen terveydenhuollon palveluksessa (esim. vuokrattu henkilöstö ja ostopalveluna hankittu henkilöstö). Lakiesitystä tulisi tältä osin selventää.

54 § Rokotehankinnat

Lakiesityksen nykytilan arvioinnissa (s.11) on todettu, että hyvinvointialue, HUS-yhtymä ja valtioneuvoston asetuksella määritellyt muut rokotuksia järjestävät tahot saavat tartuntatautilaissa määritellyt rokotteet maksutta. Edelleen todetaan, että valtio vastaa rokotevalmisteista aiheutuvista kustannuksista. 54 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi rokotehankinnoista. 96 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi rokotteiden maksuttomuudesta siten, että 44 § 1 mom. ja 45-47 §:n mukaiset rokotteet ovat maksuttomia hyvinvointialueelle, HUS-yhtymälle ja 53 § 1-2 momentin mukaisille järjestäjille. KT:n näkemyksen mukaan 54 §:stä saa kuvan, että myös 48-50 § ja 52 § 1-2 momenttien mukaiset rokotteet olisivat maksuttomia. KT pitää tärkeänä lakiesityksen edellä mainittujen säännösten selkeyttä siten, että ei aiheudu epäselvyyttä tai tulkinnanvaraisuutta siitä, mitkä rokotukset ovat maksuttomia. Lisäksi tulkinnanvaraisuutta lisää se, että 44 § 3 momenttia ei ole mainittu 96 §:ssä. Tämä lisää tulkinnanvaraisuutta sen suhteen, kuka vastaa kustannuksista 44 § 3 momentin 2 virkkeen mukaisissa tilanteissa. KT pitää tärkeänä, että laista ilmenee selvästi, mitkä rokotteet ovat valtion kustantamia.

6 luku Tartuntataudin leviämistä ehkäiseviä toimenpiteitä

57 § Terveystilan selvitys tuberkuloosista työtehtävää varten

KT:n näkemyksen mukaan säännösesitys sisältää merkittäviä tulkinnanvaraisuuksia, vaikka esityksessä on pyritty selventämään kohderyhmiä ja järjestämisvastuuta.

KT vastustaa ehdotetun 57 §:n esitystä, jonka mukaan palvelua tuottavalla taholla on velvollisuus vaatia luotettava selvitys tuberkuloosista. KT katsoo, että kyseisen velvollisuuden tulisi koskea nykytilaa vastaavasti työnantajaa. Lakiesitys perustuu siihen, että luotettava selvitys on vaadittava, mikäli on perusteltua epäillä henkilön sairastavan tuberkuloosia. Esityksessä esitetään tätä muutettavan siten, että kyseessä olisi palvelua tuottavan tahon velvoite. Velvollisuus edellyttää todistusta koskisi esityksen mukaan palveluntuottajan omia työntekijöitä, harjoittelijoita, vuokratyövoimaa ja muita henkilöitä, jotka toimisivat sellaisissa palveluntuottajan tehtävissä, joissa hengityselinten tuberkuloosin leviämisen seuraukset olisivat tavanomaista vakavammat. KT:n näkemyksen mukaan tämä muuttaa voimassa olevaa käytäntöä ja herättää kysymyksiä mm. palveluntuottajan tiedonsaantioikeuksien ja tietosuojan osalta.

Lakiesityksen 4 momentissa ehdotetaan, että palvelua tuottavalle taholle annettaisiin oikeus käsitellä työntekijän tai muun 1 momentissa tarkoitetun henkilön terveystietoja, jotka koskevat tämän soveltuvuutta 2 momentissa tarkoitettuihin tehtäviin. KT pitää sinänsä tärkeänä, että terveystietojen käsittelystä säädetään erikseen. Lakiesityksessä viitataan lakiin yksityisyyden

suojasta työelämässä ja todetaan, että tietojen käsittelyssä tulisi noudattaa yksityisyyden suojasta työelämässä annetun lain 5 §:n 2 momenttia. KT korostaa, että laki yksityisyyden suojasta ja sen 5 § oikeuttaa työnantajan käsittelemään työntekijää koskevia terveydentilatietoja tietyin edellytyksin. KT ei näe mahdolliseksi, että tartuntatautilailla voitaisiin laajentaa terveydentilatietojen käsittelyoikeutta siten, että palveluntuottajalla olisi oikeus käsitellä esimerkiksi vuokratyöntekijöiden tai ostopalveluhenkilöstön terveydentilatietoja. KT:n näkemyksen mukaan selvitysvelvollisuuden tulisi koskea vuokratyö- ja ostopalveluhenkilöstöä tarjoavia yrityksiä näiden omassa palveluksessaan olevan henkilöstön osalta. Tietojen säilyttämisen osalta viitataan rokotuksista sanottuun.

KT:n näkemyksen mukaan tietosuojaa tulee lain perusteluissa selventää myös siltä osin, minkälaisia tietoja työnantaja voi kirjata henkilötietojärjestelmään. Tällä hetkellä on epäselvää, onko pelkkä soveltuvuuskirjaus (esim. soveltuu tehtäviin, joissa edellytetään tuberkuloosiselvitystä) katsottava terveystiedoksi vai ei. Epäselvyyttä on sen osalta, voiko työnantajan henkilötietojärjestelmään kirjata henkilön soveltuvuuden voimassa olevan lainsäädännön 48 § ja 55 § mukaisesti tehtäviin. KT katsoo, että työnantajalla tulisi olla mahdollisuus kirjata myös tällainen soveltuvuustieto omiin järjestelmiinsä. KT on jättänyt v. 2024 tuberkuloosin (ja myös rokotusten) osalta lausuntopyyntöön tietosuojavaltuutetulle soveltuvuuskirjauksista. Tietosuojavaltuutettu ei ole vielä antanut asiassa lausuntoaan.

Tällä hetkellä voimassa olevan tartuntatautilain mukaan perusteltuna syynä epäillä henkilön sairastavan tuberkuloosia pidetään pitkäaikaista tai toistuvaa oleskelua maassa, jossa tuberkuloosi on yleinen tai muu erityinen altistuminen tuberkuloosille. Lakiesityksessä ehdotetaan, että pykälässä ei enää todettaisi mitä on pidettävä perusteltuna syynä, vaan asiaa avattaisiin lain perusteluissa. Lain perusteluihin on lisätty perustelluksi syyksi tuberkuloosin tyypilliset oireet. Tuberkuloosin tyypillisiä oireita ovat esimerkiksi pitkäaikainen yskä. KT katsoo, että tuberkuloosiselvitysten vaatiminen vain pitkäaikaisen yskän vuoksi ei ole perusteltua ja lisää perusteettomasti sekä suoria että välillisiä kustannuksia.

Esityksen 2 momentissa on pyritty täsmentämään kohderyhmiä. Lain perusteluissa on hyvin niukasti tätä koskevia perusteluita. KT näkemyksen mukaan säännös vaatii edelleen täsmentämistä tai vähintään tarkennusta lain perusteluihin.

2 momentin 1 kohdassa säädetään tehtävistä, joita suoritetaan sosiaali- ja terveydenhuollon toiminta- ja palveluyksiköissä. Sosiaali- ja terveydenhuollon toiminta- ja palveluyksiköinä ei ole pidetty asiakkaiden ja potilaiden koteja. Momentin sanamuodon perusteella kotihoito, kotisairaanhoido ja kotisairaaloiminta jäisivät pykälän ulkopuolelle. Työterveyslaitoksen voimassa olevan ohjeistuksen mukaan selvitystä tulee edellyttää myös kotihoidossa työskenteleviltä. KT katsoo, että lakipykälästä ja sen perusteluista tulisi selvästi käydä ilmi edellytetäänkö tuberkuloosiselvitystä myös asiakkaiden ja potilaiden kotona tehtävän työn kohdalla.

Alle kouluikäisiä lapsia koskien 2 momentin 2 kohdassa ei ole tarkemmin määritelty, mitä tarkoitetaan lähietäisyydellä. Tämä voi aiheuttaa ongelmia lain yhdenmukaisen tulkinnan osalta. KT:n näkemyksen mukaan tämä tulisikin tarkentaa lain perusteluihin. Lisäksi 2 momentin 1 kohdassa ei edellytetä lähietäisyyttä lainkaan, kuten 2 momentin 2 kohdassa. Tällä hetkellä kuitenkin esimerkiksi Työterveyslaitos ohjeistaa molempien sekä sote- että varhaiskasvatuksen työntekijöiden osalta huomioimaan arvioinnissa sen, että henkilö saattaa olla lähietäisyydellä hoidettavista lapsista, vanhuksista tai sairaista. KT:n näkemyksen mukaan tämä aiheuttaa epäselvyyksiä ja tulkinnanvaraisuuksia ja tätä olisi täsmennettävä säännökseen myös 2 momentin 1 kohtaa koskien. Tulkintaa ei voi KT:n näkemyksen mukaan jättää vain ohjeistuksen varaan. Lakiesityksen perusteluihin olisi syytä myös tarkentaa, mitä ”alle kouluikäisellä lapsella” tarkoitetaan. Käytännössä epäselvyyttä on aiheuttanut esiopetuksessa olevat lapset. Vaikka nämä kuulunevat alle kouluikäisiin, on tämä syytä todeta vähintään lain perusteluissa.

Lakiesityksen perustelut 2 momentin 2 kohtaa koskien eivät myöskään vastaa lakiesitystä. Lakiesityksessä todetaan ”tehtävissä, jotka edellyttävät työskentelyä alle kouluikäisten lasten kanssa lähietäisyydellä”. Esityksen perusteluissa taas todetaan ”alle kouluikäisten lasten kanssa hoitotehtävissä lähietäisyydellä”. Myös voimassa oleva sääntely koskee tehtäviä ”alle kouluikäisten lasten hoitotehtävissä.” Työterveyslaitoksen ohjeistuksessa taas tulkitaan voimassa olevaa lainsäädäntöä laajemmin huomioimaan vain lähietäisyys eikä voimassa olevan lain sanamuodon mukaan hoitotehtäviä. KT:n näkemyksen mukaan sääntelyä tulee tarkentaa. Onko kyse hoitotehtäviä tekevistä työntekijöistä vai myös muista työntekijöistä, jotka toimivat lähietäisyydellä (esimerkiksi ravitsemus- ja puhtausalan tehtävät).

Lakiesityksessä todetaan 3 momenttia koskien, että tuberkuloosiselvityksen järjestämistä vastuuta tarkennettaisiin. KT korostaa, että järjestämistä vastuusta ei ole voimassa olevassa laissa säädetty lainkaan, vaan on säädetty työnantajan velvollisuudesta pyytää luotettava selvitys. Tästä näkökulmasta kyse on uudesta sääntelystä ja tämä tulee huomioida myös vaikutustenarvioinnissa. Myös esitysluonnoksen perusteluissa todetaan, että on ollut epäselvää, kenellä järjestämistä vastuu on. Voimassa olevan lain perusteluissa todetaan, että ”selvitys tehdään yleensä työterveyshuollossa ennen työskentelyn aloittamista tai uuden riskin ilmaantuessa. Myös terveyskeskus on velvollinen antamaan selvitystä koskevan terveystodistuksen.” Käytännössä terveystarkastuksia tehdään työterveyshuollossa, mikäli näin on sovittu työnantajan ja työterveyshuollon palveluntuottajan välillä. Mikäli näin ei toimita, hyvinvointialueella on myös velvollisuus järjestää tarkastukset (esimerkiksi terveydenhuoltolain 13 § ja 22 §). KT pitää tärkeänä nykytilan säilyttämistä tältä osin. KT korostaa, että kyse ei tartuntatautilain esityksessä ehdotetun 57 §:n kohdalla ole terveystarkastuksista, joissa työ aiheuttaa erityistä sairastumisen vaaraa työntekijälle, vaan kyse on tuberkuloositartunnan leviämisen ehkäisemisestä tehtävissä, joissa tuberkuloosin leviämisen seuraukset ovat tavanomaista vakavammat asiakkaille ja potilaille. Erikseen on säädetty terveystarkastuksista erityistä sairastumisen vaaraa aiheuttavissa töissä ja näissä tilanteissa vastuu terveystarkastusten järjestämisestä on työnantajalla. Nämä kaksi asiaa tulisi pitää erillään. Lakiesityksessä myös todetaan, että palvelua tuottava taho vastaisi myös siitä, että vuokratulla henkilöstöllä tai palvelua tuottavalle taholle alihankintana tuotetuissa palveluissa on tarvittavat tuberkuloosiselvitykset tehtynä. Tältä osin KT pitää tärkeänä selventää lain perusteluissa sitä, että työnantajalle - kuten kunnalle tai hyvinvointialueelle - ei tule velvoitetta järjestää vuokratyön- tai

ostopalvelun kautta tulevan henkilöstön mahdollisia tarkastuksia. Selvityksen olemassaolosta huolehtisi henkilöstön oma työnantaja (mm. henkilöstövuokrausyritys).

Lakiesityksessä perustellaan 3 momentin osalta sairausvakuutuslakiin (1224/2004) perustuvaa työterveyshuollon korvausta ja terveystarkastusta ennen työsuhteen alkamista seuraavasti:

”Palvelua tuottava taho olisi oikeutettu työterveyshuollon korvaukseen myös työhön valittavien henkilöiden osalta silloin, kun työhön valittavan henkilön kanssa olisi syntynyt työsopimussuhde. Työhön valittavan henkilön kanssa olisi näin ollen tullut sopia työsuhteen alkamisesta, mutta varsinainen työsuhde voisi kuitenkin alkaa vasta sitten, kun tuberkuloosiselvitys olisi tehty, eikä perusteltua epäilyä henkilön tuberkuloositartunnasta enää terveystarkastuksen perusteella olisi. Tällä pyrittäisiin osaltaan turvaamaan syrjimättömyyttä työhön valittavien osalta, sillä työsopimussuhteen purkaminen tai irtisanominen tuberkuloosiselvityksen tuloksen perusteella voisi olla terveydentilan perusteella tapahtuvaa syrjintää. Palvelua tuottavan tahon olisi siis tullut jo tehdä työsopimus työhön valitun henkilön kanssa, ennen kuin työhön valitulle henkilölle tehtäisiin tuberkuloosiselvitys työterveyshuollossa. Tällöin palvelua tuottava taho saisi sairausvakuutuslain mukaisen korvauksen terveystarkastuksesta.”

KT huomauttaa, että tartuntatautilailla ei voida säätää siitä, milloin työntekijän kanssa on solmittava työsopimus tai milloin työsuhde voi alkaa. Lakiesityksen 57 §:ssä esitetään säädettäväksi siitä, että tietyissä tehtävissä ei voi käyttää henkilöä, jonka voidaan perustellusti epäillä sairastavan tuberkuloosia. Lakiesityksen perusteluissa käsitellään kuitenkin edellä kursivilla ilmenevin tavoin työsopimussuhteen ja työsuhteen alkamista, mikä ei KT:n näkemyksen mukaan ole tartuntatautilain tavoite huomioiden mahdollista. Tuberkuloosiselvitysten perimmäinen tarkoitus on tartunnan leviämisen ehkäiseminen eikä laissa säädetä myöskään sen tarkoituksesta syrjimättömyyden ehkäisyssä. Lakiesityksen perustelut ovat näin ollen kauttaaltaan ristiriidassa lain tarkoituksen kanssa. Lakiesityksen perusteluissa ei KT:n näkemyksen mukaan voida myöskään edellyttää, että palvelua tuottavan tahon olisi tullut tehdä työsopimus työhön valitun kanssa, ennen kuin valitulle henkilölle tehtäisiin tuberkuloosiselvitys työterveyshuollossa. Terveystarkastusten tekeminen työterveyshuollossa perustuen työnantajan ja työterveyshuollon palveluntuottajan väliseen sopimukseen on aina mahdollinen, mutta eri asia on, saako työnantaja niistä korvauksen työterveyshuollon kustannuksista vai ei. Virkasuhteisten osalta on huomioitava, että virkasuhteeseen ottaminen/virkaan nimittäminen edellyttää terveydellisiä edellytyksiä koskevien tietojen toimittamisen (esim. laki kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta 7 § ja valtion virkamieslaki 8b §). Lakiesityksen perustelut em. kappaleen osalta ovat hyvin harhaanjohtavia suhteessa itse pykälään ja ylittävät voimassa olevan lainsäädännön.

58 § Työstä poissalosta päättäminen

Ehdotetun tartuntatautilain 58 §:n 1 momentin mukaan, jos yleisvaarallisen tartuntataudin leviämistä ei voida riittävästi ehkäistä muilla toimenpiteillä, virkasuhteinen hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän tartuntataudeista vastaava lääkäri voi tehdä päätöksen tautiin sairastuneen tai

sairastuneeksi perustellusti epäillyn henkilön työstä poissaolosta yhteensä enintään kahden kuukauden ajaksi.

Hallituksen esityksen mukaan kyseinen pykälä vastaisi voimassa olevan tartuntatautilain sääntelyä. KT katsoo, että myös muulla virkasuhteisella lääkäriellä kuin tartuntataudeista vastaavalla lääkäriellä tulisi olla mahdollisuus päättää työstä poissaolosta, kun kyse on poikkeuksellisesta epidemiasta tai pandemiasta.

Tartuntatautilain uudistuksessa tulee kiinnittää huomiota henkilöstöressurssien järkevään käyttöön. Poikkeuksellisen epidemian aikana ja pandemiatilanteessa päätöksentekoon oikeutettujen tiukka rajaaminen vain tiettyihin lääkäreihin voi aiheuttaa käytännön ongelmia, esimerkiksi päätösten tekemisen sekä tiedoksi antamisen myöhästymistä ja sitä kautta tartuntatautien leviämistä. Huomattava lääkäripula huomioon ottaen KT katsoo, että sääntelyä tulisi kehittää niin, ettei sääntelyllä aiheutettaisi lääkäreille turhaa hallinnollista taakkaa.

59 § Tavarankäytön puhdistus, karanteeni tai hävittäminen

Lakiesityksessä ehdotetaan, että muu julkisessa terveydenhuollossa toimiva laillistettu lääkäri kuin tartuntataudeista vastaava lääkäri voisi kiireellisessä tapauksessa päättää tavarankäytön tai tuotteen puhdistamisesta, tai karanteenista enintään viideksi päiväksi, jos se on välttämätöntä tartuntataudin leviämisen ehkäisemiseksi ja jos hän suorittamansa tutkimuksen perusteella toteaa, että päätöksen tekemisen edellytykset ovat olemassa. KT pitää hyvänä sitä, että kiireellisissä tilanteissa myös muu lääkäri kuin tartuntataudeista vastaava lääkäri voisi tehdä em. päätöksen. KT kuitenkin katsoo, ettei päätöksen pituutta tulisi rajoittaa viiteen päivään.

Lakiesityksessä ehdotetaan myös että sosiaali- ja terveysministeriö voisi tehdä päätöksen 2 momentissa tarkoitettua tavarankäytön karanteenista tai 3 momentissa tarkoitettua tavarankäytön hävittämisestä tilanteissa, joissa tavarankäytön taloudellinen arvo on poikkeuksellisen korkea. KT kannattaa esitystä.

60 § Karanteeni

Ehdotetun tartuntatautilain 60 §:n 1 momentin mukaan, jos yleisvaarallisen tartuntataudin tai yleisvaaralliseksi perustellusti epäillyn tartuntataudin leviämisen vaara on ilmeinen eikä taudin leviämistä voida muulla tavoin ehkäistä, virkasuhteinen hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän tartuntataudeista vastaava lääkäri voi päättää henkilön karanteenista enintään yhden kuukauden ajaksi.

Lisäksi 4 momentin mukaan muu julkisessa terveydenhuollossa toimiva laillistettu lääkäri voi kiireellisessä tapauksessa päättää henkilön karanteenista enintään viideksi päiväksi, jos se on välttämätöntä tartuntataudin ehkäisemiseksi ja jos päätöksen tekemisen lääketieteelliset epidemiologiset edellytykset ovat olemassa. Päätös on saatettava niin pian kuin olosuhteet sallivat hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän virkasuhteisen tartuntataudeista vastaavan lääkärin tiedoksi.

KT pitää hyvänä sitä, että kiireellisissä tilanteissa myös muu lääkäri kuin tartuntataudeista vastaava lääkäri voisi tehdä päätöksen karanteenista. KT kuitenkin katsoo, ettei karanteenipäätöksen pituutta tulisi rajoittaa viiteen päivään. KT ei myöskään pidä kannatettavana sitä, että 4 momentissa tarkoitettu muun lääkärin kuin tartuntataudeista vastaavan lääkärin tekemän karanteenipäätöksen lisäksi tarvittaessa tartuntataudeista vastaavan lääkärin tulisi tehdä uusi karanteenia koskeva päätös, jos viiden päivän karanteenin katsotaan olevan liian lyhyt. Tämä lisää tarpeettomasti tartuntataudeista vastaavien lääkäreiden hallinnollista taakkaa. Erityisesti poikkeuksellisen epidemian aikana ja pandemiatilanteessa olisi järkevää, että 4 momentissa tarkoitettu muu lääkäri voisi päättää riittävän pitkistä karanteenista. Näin tartuntataudeista vastaavien lääkäreiden työpanosta voitaisiin hallintopäätösten tekemisen sijasta suunnata potilastyöhön.

61 § Kollektiivinen karanteeni

Ehdotetun tartuntatautilain 61 §:n 1 momentin mukaan tilanteessa, jossa useampi henkilö on yhtäaikaisesti altistunut tai heidän epäillään altistuneen samalle yleisvaaralliselle tai sellaisiksi perustellusti epäilylle tartuntataudille ja lääketieteelliset epidemiologiset perusteet karanteeniin asettamiselle ovat kaikkien henkilöiden osalta samankaltaiset, virkasuhteinen hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän tartuntataudeista vastaava lääkäri voi tehdä kollektiivisen karanteenipäätöksen. Ehdotetun pykälän 4 momentin mukaan muu julkisessa terveydenhuollossa toimiva laillistettu lääkäri voi kiireellisessä tapauksessa päättää kollektiivisesta karanteenista enintään viideksi päiväksi.

KT pitää mahdollisuutta tehdä kollektiivinen karanteenipäätös erittäin kannatettavana. Lisäksi KT kannattaa sitä, että kyseisen päätöksen voi tehdä myös muu kuin tartuntataudeista vastaava lääkäri. KT kuitenkin pitää ongelmallisena muun kuin tartuntataudeista vastaavan lääkärin tekemän kollektiivisen karanteenin rajaamista viiteen päivään. KT ei myöskään pidä kannatettavana sitä, että 4 momentissa tarkoitettu muun lääkärin kuin tartuntataudeista vastaavan lääkärin tekemän kollektiivisen karanteenipäätöksen lisäksi tarvittaessa tartuntataudeista vastaavan lääkärin tulisi tehdä uusi karanteenia koskeva päätös, jos viiden päivän karanteenin katsotaan olevan liian lyhyt. Tämä lisää tarpeettomasti tartuntataudeista vastaavien lääkäreiden hallinnollista taakkaa. Erityisesti poikkeuksellisen epidemian aikana ja pandemiatilanteessa olisi järkevää, että 4 momentissa tarkoitettu muu lääkäri voisi päättää riittävän pitkistä karanteenista. Näin tartuntataudeista vastaavien lääkäreiden työpanosta voitaisiin hallintopäätösten tekemisen sijasta suunnata potilastyöhön.

63 § Eristäminen

Ehdotetun tartuntatautilain 63 §:n 1 momentin mukaan virkasuhteinen hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän tartuntataudeista vastaava lääkäri voi päättää henkilön eristämisestä enintään kahden kuukauden ajaksi.

Lisäksi 4 momentin mukaan muu julkisessa terveydenhuollossa toimiva laillistettu lääkäri voi kiireellisessä tapauksessa päättää henkilön eristämisestä enintään viideksi päiväksi, jos se on välttämätöntä tartuntataudin ehkäisemiseksi ja jos päätöksen tekemisen edellytykset ovat olemassa. Päätös on saatettava niin pian kuin olosuhteet sallivat hyvinvointialueen tai HUS-yhtymän virkasuhteisen tartuntataudeista vastaavan lääkärin tiedoksi.

KT pitää hyvänä sitä, että kiireellisissä tilanteissa myös muu lääkäri kuin tartuntataudeista vastaava lääkäri voisi tehdä päätöksen eristämisestä. KT kuitenkin katsoo, ettei eristämispäätöksen pituutta tulisi rajoittaa viiteen päivään. KT ei myöskään pidä kannatettavana sitä, että 4 momentissa tarkoitettu muun lääkärin kuin tartuntataudeista vastaavan lääkärin tekemän eristämispäätöksen lisäksi tarvittaessa tartuntataudeista vastaavan lääkärin tulisi tehdä uusi eristämistä koskeva päätös, jos viiden päivän eristämisen katsotaan olevan liian lyhyt. Tämä lisää tarpeettomasti tartuntataudeista vastaavien lääkäreiden hallinnollista taakkaa. Erityisesti poikkeuksellisen epidemian aikana ja pandemiatilanteessa olisi järkevää, että 4 momentissa tarkoitettu muu lääkäri voisi päättää riittävän pitkstä eristämisestä. Näin tartuntataudeista vastaavien lääkäreiden työpanosta voitaisiin hallintopäätösten tekemisen sijasta suunnata potilastyöhön.

64 § Välttämättömän hoidon ja lääkityksen toteuttaminen eristämisen aikana

Lakiesityksessä ehdotetaan, että muu julkisessa terveydenhuollossa toimiva laillistettu lääkäri kuin tartuntataudeista vastaava lääkäri voi kiireellisessä tapauksessa päättää välttämättömän hoidon toteuttamisesta tai lääkityksen antamisesta henkilön tahdosta riippumatta, jos se on välttämätöntä tartuntataudin leviämisen ehkäisemiseksi ja jos hän suorittamansa tutkimuksen perusteella toteaa, että päätöksen tekemisen edellytykset ovat olemassa. KT kannattaa esitystä. KT pitää hyvänä, että päätöksen voimassaolon kestoa ei ole rajoitettu.

66 § Karanteeni ja eristäminen ulkopuolelta lukittavassa tilassa

KT kannattaa 66 §:ssä esitettyä. KT pitää hyvänä, että 4 momentin mukaisissa kiireellisissä tilanteissa muun kuin tartuntataudeista vastaavan lääkärin tekemän päätöksen voimassaolon kestoa ei ole rajoitettu.

69 § Karanteeni- ja eristämispäätöksen tiedoksianto

KT pitää hyvänä, että päätöksen karanteenista, kollektiivisesta karanteenista tai eristämisestä voi antaa tiedoksi suullisesti, puhelimitse tai etäyhteydessä. Tämä mahdollistaa käytettävissä olevien resurssien suuntaamisen hallinnon sijasta asiakas- ja potilastyöhön.

70 § Hygieniatoimenpiteet epidemian leviämisen ehkäisemiseksi

KT pitää tärkeänä, että myös hygieniatoimenpiteistä aiheutuvat kustannukset korvattaisiin valtion toimesta päätöksen kohteena oleville työnantajille täysimääräisesti. Myös hyvinvointialueille uudesta tehtävästä aiheutuvat kustannukset tulee korvata täysimääräisesti.

72 § Määräys hygieniatoimien tehostamisesta

KT pitää tärkeänä, että myös hygieniatoimenpiteiden tehostamisesta aiheutuvat kustannukset korvattaisiin valtion toimesta päätöksen kohteena oleville työnantajille täysimääräisesti. Myös hyvinvointialueille uudesta tehtävästä aiheutuvat kustannukset tulee korvata täysimääräisesti.

75 § ja 76 § Tilojen käytön tai toiminnan väliaikainen rajoittaminen ja kieltäminen

Ehdotetussa 75 §:ssä säädettäisiin tilojen käytön tai toiminnan väliaikaisesta rajoittamisesta. Kyseisen säännöksen mukaan hyvinvointialue voisi tehdä päätöksen yleisölle avoimien tai rajatun asiakas- tai osallistujapiirin oleskeluun tarkoitettujen sisä- tai ulkotilojen käytön tai asiakkaille ja osallistujille tarkoitetun toiminnan sekä yleisten kokousten, yleisö- tai yksityistilaisuuksien rajoittamisesta.

Ehdotetun 76 §:n mukaan hyvinvointialue voisi tehdä päätöksen yleisölle avoimien tai rajatun asiakas- tai osallistujapiirin oleskeluun tarkoitettujen asiakas-, osallistuja- tai odotustilojen sulkemisesta sekä yleisten kokousten, yleisö- tai yksityistilaisuuksien kieltämisestä.

Kumpikin säännös koskee yksityisten elinkeinonharjoittajien lisäksi myös kuntien yleisölle avoimia tiloja, kuten kirjastoja ja nuorisotiloja. Ehdotetuissa pykälissä tai niiden perusteluissa ei ole käsitelty työntekijöiden asemaa tilanteissa, joissa työnantajan toimintaa on rajoitettu viranomaisen toimesta tartuntatautilain perusteella (esim. tilan sulkeminen). KT kannattaa sitä, että tartuntatautilain uudistamisen yhteydessä arvioidaan tarvetta säädellä tartuntatautilaissa työnantajiin ja henkilöstöön liittyviä työoikeudellisia seuraamuksia.

KT katsoo, ettei nykyinen työoikeudellinen sääntely ole riittävää tilanteessa, jossa työnantajan toimintaa rajoitetaan tartuntatautilakiin perustuvilla viranomaispäätöksillä. Tilanteessa, jossa esim. kuntien ylläpitämiä kirjastoja tai nuorisotiloja suljetaan viranomaisen päätöksellä, työnantajalla tulisi olla mahdollisuus nopeasti reagoida muuttuneeseen tilanteeseen. KT katsoo myös, että valtio korvaa työnantajille aiheutuvat kustannukset täysimääräisesti. Myös hyvinvointialueille uudesta tehtävästä aiheutuvat kustannukset tulee korvata täysimääräisesti.

9 luku Maksut ja korvaukset

97 § Tartuntatautipäiväraha

Tartuntatautilain ehdotetussa 97 §:ssä säädettäisiin oikeudesta tartuntatautipäivärahaan. Kyseisen pykälän perusteella henkilöllä, joka tartuntataudin leviämisen estämiseksi on määrätty olemaan poissa ansiotyöstään, eristettäväksi tai karanteeniin on oikeus saada ansionmenetyksen korvaamiseksi tartuntatautipäivärahaa siten kuin sairausvakuutuslaissa (1224/2004) säädetään. Sama oikeus on henkilöllä, joka on estynyt tekemästä työtään, koska hänen alle 12-vuotias lapsensa on 1 momentissa mainitusta syystä määrätty pidettäväksi kotona. Vastaavat muutokset esitetään tehtäväksi sairausvakuutuslakiin. KT pitää hyvänä, että lapsen ikää ehdotetaan laskettavaksi 16 vuodesta 12 vuoteen.

Lakiesityksen 3 momentin mukaan tartuntatautipäivärahaa voitaisiin voimassa olevasta laista poiketen myöntää 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle ansionmenetyksen korvaamiseksi 12–17-vuotiaan lapsen kehitystasoon tai toimintakykyyn liittyvästä perustellusta syystä, jos lapsi on 1 momentissa mainitusta syystä määrätty pidettäväksi kotona ja henkilö on tämän vuoksi estynyt tekemästä työtään. KT kannattaa esitystä.

99 § Tilojen väliaikaiseen sulkemiseen ja toiminnan merkittävään rajoittamiseen liittyvä korvaus

Ehdotetussa 99 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi tilojen väliaikaiseen sulkemiseen ja toiminnan merkittävään rajoittamiseen liittyvästä korvauksesta. Pykälätekstin perusteella kyseiseen korvaukseen olisi oikeus vain yrityksillä, vaikka tilojen sulkeminen voi koskea myös kunnan tiloja. KT:n näkemyksen mukaan viranomaisten päätöksiin perustuvista työnantajan toimintaa koskevista rajoituksista aiheutuvat kustannukset tulisi korvata kaikille työnantajille (sekä yrityksille että kunnille ja hyvinvointialueille) täysimääräisesti.

105 § Virka-apu

Ehdotetussa 105 §:n 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos Puolustusvoimat tai Rajavartiolaitos toteaa, että yleisvaarallisen tai yleisvaaralliseksi perustellusti epäillyn tartuntataudin leviämisen ehkäisemiseksi tai altistuneiden ja tartunnansaaneiden jäljittämiseksi tai hoitamiseksi on välttämätöntä, on hyvinvointialueen viranomaisten annettava pyynnöstä virka-apua alueellaan sijaitseviin Puolustusvoimien tai Rajavartiolaitoksen toimintayksiköihin. KT katsoo, että hyvinvointialueille tulee korvata täysimääräisesti virka-avun antamisesta aiheutuvat kustannukset.

KUNTA- JA HYVINVOINTIALUETYÖNANTAJAT KT

Neuvottelujohtaja Jenni Aaltonen

Neuvottelujohtaja Anne Kiiski

Lampenius Anu
KT Kuntatyönantajat - Salli, Vesterbacka, Kokko